

عنوان مقاله:

امکان سنجی استكمال برزخی نفس در آرای صدرالدین شیرازی

محل انتشار:

مجله انسان پژوهی دینی، دوره 17، شماره 43 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فاطمه رازی زاده - دانشجوی دکتری فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه تهران، دانشگاه پردیس فارابی

محمد محمد رضایی - استاد گروه فلسفه و کلام، دانشگاه تهران، پردیس فارابی،

منصور نصیری - دانشیار گروه فلسفه و کلام، دانشگاه تهران، پردیس فارابی

خلاصه مقاله:

ملاصدرا با میانی جدیدی که در حکمت متعالیه تدوین کرد، دریچه ای نو به مباحث نفس شناسی گشود. او تفسیر جدیدی از نحوه آفرینش و حیات نفس پیش کشید و با توسعه حیات نفس در مرتبه مثالی و تعمیم حرکت جوهری به جوهر نفس، بستر مناسبی برای تصویر حرکت استکمالی در حیات برزخی ایجاد کرد. اما آیا می توان تحلیلی از مسئله استکمال و ماهیت نفس عرضه کرد که تبیین فلسفی استکمال برزخی نفس را ممکن کند؟ این مقاله، این پرسش را در اندیشه ملاصدرا می کاود و به این نتیجه می رسد که هرچند در آثار وی مواضع دوگانه ای راجع به استکمال برزخی نفس دیده می شود و او از پذیرفتن صریح موانع تبیین استکمال برزخی سرباز می زند، اما علاوه بر اینکه مبادی فلسفی حکمت متعالیه، ظرفیت مناسبی برای عرضه تبیین های عقلی مختلف در این باب دارد، خود وی نیز به برخی از این طرق اشاره کرده و پاسخ مثبتش به مسئله استکمال برزخی نفس، در آرای فلسفی، کلامی و تفسیری اش دیده می شود.

کلمات کلیدی:

صدرالدین شیرازی، استکمال نفس، عالم برزخ، مجرد نفس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038167>

